

4523 19/5 52: 1. beh. af f. t. l. om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk m. m. 4524

[Petra Petersen.]

ønsker regeringen at ophæve prisbindingen for smør, svin og flæsk. Det betyder en ny bølge af prisstigninger. Mit parti er klar over, at et flertal i denne sal er modstandere af de foreliggende to lovforslag og helst så dem afviklet, således som det iøvrigt er gået med de øvrige love om statstilskud til forbrugerpriser. Det kan man også se af bemærkningerne til regeringens lovforslag, hvoraf det fremgår, at regeringspartierne ikke er glade for at fremsætte forslaget igen. Men når forslaget om statstilskud til forbrugerpriserne på rugbrød og mælk, til trods for at regeringen principielt er modstander af at give tilskud til disse vigtige levnedsmidler, alligevel foreslås forlænget for endnu et år, tager jeg det som et tegn på, at man her i det høje ting nu er klar over den utilfredshed, der råder i befolkningen, utilfredshed med den politik, der har været ført her i landet siden besættelsens ophør, en politik, der har gjort store dele af befolkningen så fattige, at mange i dag ikke længere kan klare dagen og vejen.

Mit parti har ved alle givne lejligheder hævdet nødvendigheden af at opretholde statstilskud til nedbringelse af priserne på befolkningens vigtigste levnedsmidler. Resultatet af at ophæve statstilskud og maksimalpriser på en række levnedsmidler har også vist os, hvilke priser forbrugere kommer til at betale. De prisstigninger, der har fundet sted på havregryn, kød og flæsk, er det sikreste bevis på, at de halve løfter, som er givet befolkningen, når man har ophævet statstilskud, maksimalpriser og andre ordninger, ikke har holdt stik. Da rigsdagen i 1948 mod mit partis stemmer ophævede tilskuddet til gryn, erklærede daværende landbrugsminister Bording, at følgerne af tilskuddets bortfald var af ringe betydning, der ville kun blive tale om nogle få øres forhøjelse pr. kilo gryn. Det ligger således med den ringe stigning, som hr. Bording mente ingen betydning havde, at 1 kg havregryn i pakker i april 1948 kostede 94 øre, i april 1949 steg det til 1 kr. 14 øre, i april 1950 til 1 kr. 35 øre, i april 1951 til 1 kr. 58 øre, og i april i år koster det 1 kr. 84 øre.

Det vil sige, at havregrynene er næsten fordoblet i pris siden da, og vi ved, at

havregryn er et meget vigtigt næringsmiddel i de børnerige familier. Rundt omkring i landet, og jeg tænker også her i København, har man kvarterer, hvor prisen på boliger er så høj, at befolkningen ikke kan svare andet end huslejen, og man giver rundt omkring i landet disse boligkvarterer specielle navne. I Odense har vi et kvarter, vi kalder nudistlejren, fordi folk dér ikke har penge til tøj. I Aarhus er der et kvarter, der hedder havregrynskvarteret, fordi man dér kun har råd til at spise havregryn, men i dag har man heller ikke råd til at spise havregryn.

Det er ikke alene gryn, det er også flæsk. Fra april 1949 til april i år er brystflæsk steget med 2 kr. 10 øre pr. kg, og det kan vel ikke undre det høje ting, at der i dag findes mange i vort land — det gælder de arbejdsløse, vore rentemodtagere og de børnerige familier —, der ikke længere har råd til at spise kød til hverdag. Det er ikke alene flæsk, der er steget, også okse- og kalvekød er steget. Oksestækød kostede i oktober 1949 2 kr. 92 øre; det er i dag steget til mere end det dobbelte, nemlig til 5 kr. 98 øre pr. kg. Hvis prisen på rugbrød ikke blev holdt kunstigt nede, ville den blive mere end fordoblet. Mit parti støtter derfor lovforslaget, der for rugbrødets vedkommende vil sikre prisen uforandret.

Iøvrigt ville jeg finde det rimeligt, at også kornpriserne fastsattes til et betydelig lavere niveau end det nuværende. Så ville ikke alene det samlede statstilskud blive mindre, men fristelsen til at overtræde § 2, forbudet mod opfodring af rugbrød, som der har været talt så meget om, ville også blive mindre. En nedsættelse af kornprisen ville for det lille landbrug have større betydning end fortsatte prisstigninger. En prisstigning, der i den sidste ende også rammer det lille landbrug, nedfælder sig blandt andet i stigende jordpriser og gør det endnu vanskeligere for ungdommen at komme til, hvad det ærede medlem hr. Carl Petersen også har udtalt sig om.

Lige så nødvendigt det er at fastholde prisen på rugbrød, lige så vigtigt er det at fastholde prisen på mælk. Jeg kan derfor ikke gå med til at forhøje forbrugerprisen på mælk, hvilket bliver følgen, hvis man forhøjer afregningstallet. Vi kan ikke gå med til, at prisernes stadige stigen skal beta-